

வாழ்க அந்தனர் வானவ ரானினம்
வீழ்கதண்புனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர ஞமோ
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே

இந்து சாதனம்.

யாழ்ப்பாணம் தூரண (வங்
ஆனிமீ கூட வியாழக்கீட்டுணம்

ஏத்தநிலை

இரண்டாம் யத்தழுனை தெர
டங்கப்பட்ட பின்னர் அமெரி
க்க பிருத்தாவிய சைநியம்
ஒரு பக்கமாகவும் ஐாமனிய
சைநியம் ஒரு பக்கமாகவும்
மாறுபட்டுப் பிரான்விய எல்
லைப்புறத்துக் கொடுஞ்சமர் புரி
யலாயினர். ஐர்மனிய சை
யத்துடன் ஏதார்த்துப் பொருது
ஐக்கியப்படை பலமைல் தூரம்
பிரான்வில் உட்புகுந்து விட
டன்; ஐர்மனியரால் முன்ன
ர்ப் பிடித்து இதுகாறும் ஆளப்
பட்டு வந்த சில தானங்களை
யும் அரணகளையும் ஐக்கியப்
படை கைப்பற்றியது; அங்கு
னம் கைப்பற்றியவற்றை
முன்று தானங்களை ஐர்மனைப்
படை மீட்டுப் பிடித்துக்கூட்ட
தாம்; மொனரிப்பேரே என்னும்
இன்னுமொரு தானத்தையும்
ஐர்மனியர் இப்பெரழுத மீட்
குக கொண்டனராம. சேர்

பய்ரே என்னுமிடத்தல் முப்பு
தலூயிரம் ஜர்மனிய சென்னியம்
அகப்படலர் ஏன் வென் ச்
சொல்லப்படக்கணறது; யுத்தா
ந்தாடங்கிய பின்னர் இப்பொரு
முதே ஜூப்ரோப்பாக் கணிடக்
தற் பயங்கரமான சமர் நடந்து
நூற்றனத் தொகுத்துச் சொ
லலுதல் மிகையாகாது. சேர்
பாரா அரணை அமெரிக்க சை
நியம் முறைக்கூட்டு நிறுக்கள்
றது; ஸ்லவியன் ஆமிடத்துல்
ஆண்டமயரு யுத்தம் நடக்கவிரு
தாம். பிறகு குறிப்பக் கள் ஆலூப
நான் ததை ஜூக்கய் பண்டா
னா வகப்பற்றி வட்டவார்.

துனி, இத்தலிய யுத்தமுணை
விஷயாகச் சொல்லுகில் ரோ
மாபுரி ஜக்கிய ராச்சியத்தொர்
கைப்பட்ட பின்னர் ஜக்கிய
படை அப்பாலும் முறபட்டுச்
செல்கிறது; ஆனாலும் அவர்
கள் செலவு மநதகத்தீயாடு
கூடியதாலும், பாஸ்ரியா என்
ஞமிடத்திற்கு ஆப்பாரமுகி ஜக்கிய
கைப்படையனா கைப்பற்றலா
யனர்; ஜக்கிய வசந்தியத்தை
அதன்மேல் முறபட்டுச் செலு
லுவாட்டாது ஜர்மனியர்
நெருங்கத் தாக்குகின்றன
ராம, ஆனாலும் ஜக்குப்பட்ட
காம்பக கற்றுக்கொ, ஏதறு
மொ என்னாலும் திரு தாலியக
ளைக்கப்பற்றுவத்டன; ஆத
தலிய யுத்த முனையில் பலாக்குவா

குறைய போவர்துவ 18.0
போ வரையித் திறமயாகப்
பட்டனராம் ஜமீனாயர் இது
காறும சொல்லகதானாக
வந்த ஜூரச்சூப பல்டனமச்
அசனமவாரம விளைவி நகரு
கருமை உண்ட அப்படிமபு
சொலுத்தனா; ஜூரச்சூப
பட்டனம்யோசு மாஞ்சிலா

மஸ் மின்சார சக்தியிலு
தாமே சென்று குண்டுகளைக்
குறித்தவிடங்களிற் பெய்தும்
இயல்புடையன வெனத் தெரி
விக்கப்படுகின்றது. இன்னு
மொரு இரகசியப் படையை
நோர்மன்டி யுத்த முனையில்
இப்பொழுத ஐரமனிபர் செலு
த்துக்கிருர்க்களானப் பின்துவந்த
செய்தியைக்கொண்டு அறிபக
கூடக்கின்றது; இது வாண்ம
போன்றதாம்; ஒருவன் மாத
தீரம் ஏதநுப்பு வைத்துவிட-
டால் இது மேலேவியமுந்து
வெகுதூரம் போய்க் குண்டுகளை
படையுமார்; ஆலை தீசு
அநுகூலமற்றதெனச் சொல்
லப்படுகின்றது.

ருவிய யுத்தமுனையில் இப்பொழுதும் இடையிடையே யுத்தம் நேர்க்கின்றது. குழக்கு யுத்தமுனையில் ஜப்பானியர் அசாம் நாட்டிலிருந்த அகம றப்பட்டனவர்களும் அவர்கள் ஞக்குரிய 300 வூமானங்கள் சேதமுற்றன ஏன்றும் சமா சரரம் பிறக்கலாயிற்று. சின டப்பாணிய யுத்தத்தில் சினர் அநுகூலமுற்றாகத் தெரிய வில்லை. இடையுமெல்லாமதீகா ரமான் யுத்தம் நேர்வது நிச மனனாலும் யுத்தம் எப்பொழுது முடியுமெனபதைபும் உலகசமாதரானப் பந்த நேரத்திற்கைக்கும் விமனபதையும் ஜப்போதைக்குச் சொல்லுதல் முடியாது.

மகோற்சவங்கள்

புரதன் புண்ணிய சேஷ்டத்திரமா
கிய மாவிட்டபுரங் கந்தசுவாமி ஸ்கா
யலில் வருகிற ஞானிந்தாங்கிழமை
(25-6-44) துவஜாந்தோகண பாகி
ம் தோற்றுவும் சூடு-பெறும், டி
மாதம் 4-ஆம் தித்தை புதன்கிழமை தே
ர்த்தி நவீந்தாவும் அத்தநாளைக்கிடப்
ஆயுதமாவாகச் சத்தினாகத்தன அதிர்த்த
ஓராற்றுவும் நன்றை பூரும்.

திங்கட்டக்குமூம (26-6-41) நியி
ஏர்த்தீவு நாகபூஷணியம்மாள தீக்கவி
வில் ஆவஜரபோகணமாக மத்தாற்
சலம் கைட்டுப்பெறும். ஆண்மீ 22வு
தேர் தீர்த்த உற்சவங்கள் தெரும்.

‘யுத்தத்தில் இலங்கை’
என்ற சித்திரக் காட்சி

‘யுத்திக்கில் டெவ்வக்க’ என்ற கித்
திரக்காட்சியை அரசாங்கசபைத்
தலைவர் ஸேர். பழன்யு, தமிழராம்
வர்கள் அரசாங்கசபைக் கட்டி
தட்டில் சுனிக்கமுகம் திறக்குவதை
தார்.

வெப்பினன்ட் ஜேஞ்சுல் எச்
இ.டி.ஆர்.வெதரால் ஸேர். வைத்
துவிங்கம் துகரசாமியூச் குறித்த
காட்சியைத் திறக்குவதுக்குமாறு
கேட்டுக்கொண்டப்பாழுது மே. த
சீதம் சேறுத்தபது குறித்த காட்ச
கிக்குச் சமூகமளிக்க முடியாவிலு
ப்பதை வருந்தத் தொவித்ததாக
குறப்பிட்டார்.

முற்ற காட்சியல் 126 சுதந்திரப்படைகள் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முன் மலை இரண்டு பகுது படங்கள் யுத்தப்படவங்கள் அயர்க்கும் சுதந்திரியுணர்வன் பெற்றன. மேஜை பீப்பியரிடம் கொடுக்கும்படி

இக் கட்சி அமைத்து
நிகழ்வை நல்ல முறையில்

உலகம்பலவிதக் கதை

(മുഖ്യഭാഗം - 7)

“மாந்தேயாயினும்
விருந்தோடுன்”

பளிங்குப்பாத்தி தகில் சிறைத்த
 மதுபானத்தைப் பழையபடி
 “போத்தலி” வர்த்த வைக்கதற்
 குப் பாலசிங்கனுக்கு மனமெழு
 யல்ளி. விசுவநாதனைக் குடிக்கும்
 படி நெருக்கவும் வசதியில்லை; இப்
 படி அவன் இடைஞ்சுற்பட்டுச்
 சொன்னிருக்குஞ் சமயக்கிடலே
 பாலசிங்கனுடைய இன்னை
 தோழனுகிய வீரசாமி அவனைக்
 காணும்படி அங்கேவந்தான்; அந்த
 வீரசாமியை சிகநரத்து
 அறவான்; வீரசாமியென்பவன்
 தான் எல்லா மாந்தவ ஜென்று
 தன்னைவிட விவேகன் ஊரிடே
 வேறொவருமில்லை பென்றும் தன்
 னைத்தானே பெரியவனை மதி,
 துக் கர்வம்பூண்டவன்; அழுக்கா,
 ருப்பாண்டமாயுள்ளவன்; வஞ்சலை
 பொருமை லேபம் முதலிப் தீ
 குணங்களுக்கும் பொய் கே
 காவு முதலிய தீய செயல்களு
 கும் உறையிடமாக வள்ளவன்
 தான் பிடித்த பூயலுக்குச் சொய்
 முன்று எனச் சாதிக்குஞ் தன்னை
 காண்டவன்; சன் அடக்கம் ம
 அடக்கமென்பன சுற்றுமில்லா
 வன்; உள்ளொன்று வைத்து
 புறம்பொன்று பேசுவதிலும் கடி
 பதிலும் தோக்கதவன்; சுருங்
 செரல்லுகில், இயல்லே நா
 குணமுள்ளவனுகிய பாலசிங்க
 ஐப்படித் தீயவறைனமைக்குக் க
 ண்ண ஒருத் வீரசாமியே பெ
 ற சொல்லலாம். ஆனாலும், வாக்
 வன்மையோடு பெசி வைரை
 சீகரப்படுத்தித் தன் கநுப
 பார்க்கும் ஆற்றல் இந்த வீ
 சாமி யென்பவனைத்திட்டில் யுண்
 துப்படியான குணமுஞ் செபா
 ஞுங் கொண்ட. வீரசாமி அங்கு
 வந்தவுடன் மதுபானப் போத்த
 யும், அதன் பக்கத்தே மதுபான
 கிறைத்து வைத்த பளிங்குப் ப
 தாரத்தையுன் கண்டு ஆங்கமலை
 தானுப்ப பாலசிங்கனுயும் சு
 ராதனையும் பார்த்து “ஆங்கக் கு
 வைக்கையை எனக்கொன்று வார்த்த
 வைத்து சிட்டு என்ன எதிர்பா
 துக்கொண்டிருக்கிறீர்களா” என்
 செல்லலிக்கொண்டு அயல்லேபு
 ரூ ராமகாவியில் இருந்து
 அந்த உருவநடைய பதிலை
 எதிர்பாராவனுப், பளிங்குப்பட
 திரத்தில் கிறைத்து நூந்தில்லை;
 நெத்தை எடுத்து ஒரு தவஸ்ய
 வரமல் உற்றுக்கூட்டான். பால
 சூஜு வீசுவநாதனும் வராச
 யின் செயல்கக் கண்டு புன்ன
 கொண்டனர்; அவன் அவு
 வேரூ அமைந்து கிணறில்லை;
 தப் போத்தவிலுள்ள குதிவகை
 ஒருபாகத்தைப் பளிங்குப்பா
 ரத்திற பின்னருங் கிறையப்பெப
 அதனைக் குடிக்கும்படி பாலச
 சூஜுப்பதாகச் சொல்லியிட்டு வ
 ராதனுக்குக் கொடுக்கும்படி அ
 பரம் காட்ட, வீரசாமி அ
 டமீட்ட, அவனுமருக்க, “அ
 யச்சான் ஆதனை நல்லதுண்ட்,
 குடித்துவிட்டுப் பாத்தார
 ட்டனே தா, தில்லையெல் உர
 வானே பருக்கவுடுவேன்” எ
 அதடியுச் சொன்னுன்.
 நாதன் பொறியில் அகப்பட்ட
 பெராகச் செய்வுவதென்ன வென்ன
 யாதுவிழித்தான். “தஷ்டமில்
 ஆளை ஏன் பந்துக்குக்கு” எ
 புவருமிகுமானா மாழுதாவ
 செல்லும் “உருவநாதனுக்கு வில்
 மில்லாச்டாலும் தவண் து

வேண்டுமென்று எனக்கு விருப்பம்.
இந்த நேரத்தில் என் விருப்பத்தின்
படி இவன் எவ்வளவு-ன் சேர்த்து
குடிக்கத்தான் வேண்டும்; நீங்கள்
இரண்டு பேரும் படித்தகவர்கள்;
எனக்குத்தமிழ்ப்படிப்புமில்லை, இவ்
கிளைப்படிப்புமில்லை; ஆனாலும் உல
கப்படப்படு உங்களைப் பார்க்கிறும்
என்னிடத்தில் அதி கழும் முண்டு;
“மருந்தோயினும் விருந்தோ
டுணி” என்று நீங்கள் படித்ததில்
லூபா? கூட்டானிமரா முழுறைபேர்
குடியிருக்குமிடக்கு இருவர்
குடிகக் குருவர் பார்த்துக்கொண்
திருப்பதா? அப்படியானால் விசுவ
நாதன் முஷ்டியை இந்த இடத்தில்
வந்திருக்கப்பட்டால் “என்று சொல்
விக்கிராண்மு குடுவகை கொண்ட
பாத்திரத்தை மீட்டுமீட்ட, விசுவ
நாதன் பொதுவனுப், மெல்ல அம
மதுபானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு
பருகாமல் திருந்தான்; இதற்கிடை
யில் வீராசாமி பிடத்தில் வெறு
தலைக்காரணமிட்டது; “விசுவ
ந்தா? ஓய்யவைதப் பருகுகிறோமோ”
இல்லையல் நான் பறுக்கட்டுமா?
என்று மீனவுப் கேட்பதற்கிடை
யில், தச்சமிகுகிப்பினுற்போலும்,
விசுவநாதன் அந்தப் பாத்திரத்தை
வெற்றுப் பாத்திரமாக்கிட்டுக்
கீழே வைத்துவிட்டான்; வைக்க
பாத்திரத்தை வீராசாமி பின்ன
ரும் எடுத்து மநுபானத்தினுள்
நிரப்பிப் பரல்சிவகாரிடம் நிட்ட
அவன் இரண்டுக்காலாலும் ஏற்ற
பால் குடிப்பான் போல டட்டே
குடித்துவிட்டுப் பாத்திரத்தை
இருந்த இடத்தில் வைத்தான்.

“கண்டதே கண்டும்
கேட்டதே கேட்டும்”

இதற்கிடையில் வீரசாமி தன்
நிடத்திற்குந்த மூன்று 'கிரற்' கை
எடுத்த அந்தவிதிருவருக்கும் இரண்டு
லழக்கி, தானும் ஒன்றை
வாயிற் கொல்கிப் பற்ற வைத்துக்
கொண்டு தீப்பெட்டியை அவ்விதிரு
வருத்துங் கொடுக்க, அவர்களும்
முறையிய பற்ற வைத்துக் கொண்டு
தீப்பெட்டியை மீட்டுக் கொடுத்த
னர்; இங்னொரு, பாஸ்ஸங்கள்
வீரசாமியைப் பற்றது, "இன்னும்
நாங்கள் இந்த இடத்திலே
இப்படியிருந்து பொழுது போக்கு
வது புத்தவன்ற் தயார் இந்தத்
தலைவரசுற பக்கம் வந்தாற் பழ்
வரும்" என்றுண்; "அப்படியானால்
கடற்கரைக்குப் போகவேயா?" என்றுண்
யீரசாமி; "கடற்கரைக்குப்
போய்விட்டுச் சம்ற முந்தித்தால்
மீண்டும் வந்தோம்" என்றுண பாகுங்கன்.
"அதுவும் அப்படியார்சுரி, 'றீகல்' பட்மாளிகையில் இன்றைக்கு என்ன படம்?" என்றுகேட்டான் வீரசாமி; "திருச்சிகண்டர்" என்றுண விசுவநாதன்
"அந்தப்படம் உதவாது; "தாசிப்பெண்" என்றுல் நல்லாயிருக்குப் போகலரம்" என்று வீரசாமி சொல்லுதலும், "தாசிப்பெண் படம் மூமாஷன் நான்கு முறை பார்த்து கேட்டேன்; கண்டதீத் கண்டு கேட்டதே கேட்டுங் காலங்கழிப்பதலை என்ன பயண்" என்று பாகுங்கள் சொன்னான்; அதனை
கேட்டுக்கொண்டிருந்த வகை நாதன் "பாலசுவகா, கண்டதே கண்டுங் கேட்டதே கேட்டுங்காலங்கழி
கழிப்பதற்கு பயனில்லை பென்க்குறு உண்டதீத் யுண்டும் குடித்தற்குடித்துவ ராலங்கழிப்பதலமாத்தரம் பப்புண்ட்டா" என்று கரித்து படி சுக்டான். "வகை நாதர், உங்கு வெறி இ

தொடர்ச்சி 5-ம் பகும்

ஈஸ் லெட்டிக்கம்

(திருமயிலை திருவாளர் சே. வெ. ஜம்பலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள்)

இன்பானுபூகியை எடுத்துக்
காட்டுதல் எவர்க்கும் முடியாத
கரியமாகலான் அதனை எவரும்
உணர்ச்சி மற்றிரையில், தத்தம்
தகுதிக்கேற்ப அனுபவித்துக்
கொள்ளுதலைத் தவிர இலக்கண
வகையால் இந்திலைமத்தின்ற
சுட்டிக் காட்டுதல் அமைபாது.
சருக்கரையின் இனிப்பை ஒருவன்
மற்றவலுக்கு அறிவிக்க கிணத்தால்
அகிற கொடுசும் எடுத்து மற்ற
வளை உண்ணச் செய்வதே அதன்
இனிப்பைக் காட்டியவராகுது.
இப்படிச் செய்வதனிடத்து இனிப்
பு இப்படிப்பட்டதென்ற மற்றவ
னுக்குத் தெரியாது. சருக்கரை
யினடருசியத் தினரூலறியலோ ம
யன்றி இலக்கண வகையால் அறி
தல் கூடாதாம். இதுபற்றியே
நமது ஆன்றீர் இனபதால் கறு
மிடத்து இனபததுக்குக்கரணமா
யுள்ள ஒழுகெ நெறியையீர் முகசீப
மாக எங்கதுப் பேசக்கின்றனர்.
அவர்கள் வழிவந்த யாழும் நல்லரா
முகக் வழி நின்று இனபததைப்
பற்றி ஆராய்வேராமாக.

தல வரமுக்கமே இன்பத்துக்குச் செல்லுமாயறி. இப்பத்தை விரும்பு கிள்ளவர் ஒழுகக் கொண்டபைய என பற்றி உண்மை பதினாறு கடக்கள்ற பொழுது ஆவசெயரமுக்காக்கும் எதற்காக தீவணைப்பட்ட தென்பதை முழுவதும் மறந்து அமுதமம் கிடைக்குமின்று எக்ஸ்-டிங்க்கும் இன்ப சின்னாவல்லவரை மகாட்கு உறுத்தைப் பத நூசின்ற ஒழுகாக்கும் பிற சார்வதை கும். ஆவாயனியமையை இல்லங்க விருத்தத்திலும் காண வரை. எப்படியெனின்:- தீவடன ஆருயன் வில்லும் அம்பும் கையிற கிராண்ட் காரு சொன்று தீவட்டாடாத இரைக்காகப் பட்சீஞ்சு கொண்டுவர முடிக்கண்ணருன். அதை பகிளிகளை இலக்கு வைத்துச் சுட்டுக் கொண்டு வருகனருன். இரைக்கா கப் பக்கி தேடிச் செல்கன ஹவன தனக்குத் துணைசெபகன்ற ஹவனித் தையை தன்றுக்க கநக்குவனுடும். இரைக்கடத்தாலும் கண்டுகாக்கிட டாலும் வேடன் வில்வத்தைப்பறிந் கிழைக் கையட்டப்போக்கறத்தல். இரை கடுவதற்கும் பற்றிது கட்டந்த உள்ளம் வறப்பிறசிக்குப்பு ஆனப் பாகக் கொள்ள சூரமயித தவிர கிழுது. ஆகவே, முறைவதாக வேடலுக்கு உண்டான் புலான்புறப் பம் கிறமுவிறுத் தூட்டத்துட அயங் கவலீப்படாது வள்ளுச் சுரியாகப் பிரயோகக்கக் கேவண்டுதல்கிலையே மனதைச் செலுத்துகின்றன.

இரை தீழுவதற்குச் சாதனமாகக் கையில் எடுத்தவல்லப்பயிறுந் திருத்தம் பயிறுந் தீர்த்தம் ஆகை மீதுரா வில்லைச் சாகாரண முறையிற் பிரபேரகப்பதைத் தொழுது கொள்ளுத்தலோடு விச்சஷ் முறையிலும் தன்னுல் பரம்பரைக்கைக் குழுமத்தைக் கூற கேள்வி அத்தியைபும் தான் பொறுத்தின்கீழ்க்கண்டுள்ளது. ஆகையுடைய கூடுதலாகவும் கொள்ளுகின்றனர். தவர்களும் கையிலேப்பதைக்குக் கடமைத் தொழுவாகக் கொண்டு அத்தைச் சாத்த தொழுவாகவும் கொள்ளுகின்றனர். தவர்கள் இவ்விதம் பதினாறு முறையை வைத்து அத்தை பண்டமேன்றியதற்கு நீலமலராமுக்கமே தழுத்த நேற்யாகக் கைக்குக்கால முறைமுப்பாறு நெறியுலையமை பதந்து கட்டுத் தீழுக்கம் நன்குநடைபெறுதல்ல தருபதவடைக்கிறது. தீவுவராமுக்கத்தாறு பெறப்படுவது ஜனபதமிய்களும் ஆண்பத்தைத்தய்தன்கு முறைவில் இருந்து நல்பாக வதார் பராத்த உண்ணம் அவுண்ணப்பட

தை மறந்து அகற்குச் சாதனமா
யுள்ளதுமுக்கத்திலேயே தோய்க்கு
கீட்டால் ஒழுக்கமே உயிர் உள்ளன
வும் உறதி தாததக்க ஊன் ராகோ
வென்று கருதுகின்றது, ஒழுக்கமே
கடமையும் ஆகிறது. ஒழுக்கமே
உயிர்க்குறுச் பயப்பதாகக் கருதப்
படுவதால் அது உயிரினும் மிகுதி
பட ஒம்பப்படுகின்றது.

‘நழுகும் விழுப்பும் தலைவர்
நழுகும் உபரினும் ஒம்பப்படும்’
என பது திருக்குறள்.

இனி இப்பதைத் தேடிச் செலுக்கவிரும், உதங்கப் பிறகுவதற்கும் அமைவத்தில், என்ன? இயறக்கியிலோய் வருக்கடவுராச்சி. ஜனப்பதைவேற்றாக்கின்றது அயறக்கூடிய ஒழுக்கத்தை மறந்த வழி இணப்பமிலைச்செல்கவற்று. அவர்களும் இனப்பதை இயறக்க ஒழுக்கத் தமிடு அந்தியராகவிண்யாலும் ஒழுக்கப்பட்ட நிறைக்கில் இணப்பம் அன்னியராக ஒழுக்கத்திலீல்கீய அறக்கிறது. இதனுண்மையானது தமிட்டுக்குக்கும் அன்பதை

ஸ்ரூக்கத் துணியால் அனுபவித்துக்
உருக்கள் இயலாமல் அவசினப்பத்
தீத் தெடுகல் வெண்ணெடுப்பையில்
ஒன்றுப்ப நூய் தீதுவிவதை ஒக்குத்,
ஆணப்பத்தைத் தேடுச் செல்லிவரா
அதனை அடைவதற்குல்லை. இப்பத-
வைத் தோறு ஒழுகை நெறி கிர
பேரைத் தாருக்கீவ் ஆண்பம் தீது
வருக்கிறது. ஆண்பம் வேண்டு
பவர் செய்யவேண்டிய தெல்லாரம்
ஆணப்பத்தைக்கண். ராவி ஒழுகக்கதைத்
தீய கைப்படித்து அதனைத் தண்டும்
சரிவரா நடைத்துவதைக் கட்டியா
கக் காரளால் வேண்டும். கட்டுமை
பலண்ட திருப்பும் என்ற ஜெய
தீவண்டிப்பதில்லை. கட்டுமையைச்
செய்வது சில்லை மனம் திருப்பு
யடிதல் வேண்டும். கட்டுமை டட-
மைக்காரக்கீய செய்யப்பட்டல் வேண்டும். ஆக்கிரமி, இனபத்துக்குக் கார
ணமாக எடுத்துக்கொண்ட ஒழுக்
கத்தை அவ்வாறு கருதுதல் ஒது
து அதனீர்ய இங்கு கூடியாகக்
கொண்டு ஒட்டுக்கொட்டாயின் ஒழுக்
மம் ஒழுகத்திற்காகவே நண-
பேறுவாகின்றது.

நூக்கமே வழியாகவும், இன்
பமே எல்லோராலும் வேண்டப்படு
கனம் முடிவாகவும் காணக்கின்றபடி
யரல் முடிவில் பத்தை, பெற
வேண்டும் வரவர் ஒழுகக் கூடியதையே
கீண்டிரல் வேண்டும். இவ்விழல்
ஷத்தன் சொள்ளப்பட்டல் வேண்டும்.
விலக்கியன் தள்ளப்பட்டல்
வேண்டும். தினாலும் எங்கிலூயில்
ஏகமட்டம் எவ்வளவிற் செய்யப்ப
ட்ட வேண்டுமோ அவ்வடபடி
ஒழுக்க கூறி கிறபோர் தயைப
பாருகாததுக் கொள்ளக் கடவர்.
ஆகவே முடிவை எதிர்பார்வே
ாம் செல்லும் வற்பில்லீம் கண
நிறுக்கந்துமாக ஆந்ததல் கேண
மம். ஆவ்வண்ணமையை “முருத்தி
நலம் நாதம் முறையாற் கிருட்டக
க்கூர்க்கூர், வராதநைக்கசைச் சம
க்ருஷ்ம வாட்கும் பரஸ்பரமே”
என்ற பரியார் அரக்காலும் அமய
வாய். குருவை யடிடத்தவர்கள் உண
ட்டும் ஆண்பத்தைச் சீத்துக் கொல
ல வேண்டாப். ஆதநறுரிப் வறுக
ளாகச் சுரால்லப்பட்ட முருத்திதலம்
தாததம் முறையாற் கிருட்டக்கனுவ
கண்ணத் துணபம் துவர்ணகாய்தீல்தீ
யாறுத் துவர்ணகாட்டுப்பறும் என்றபடி.
“நான் கருத்தை வராந்தர் சும்மா

மயன்னே வைப்புகளிடீய?"
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaaham.org

தமிழ்நாடு புரைம்

[நாவலர் ந மு. வேங்கடசாமி காட்டூர்]

நூல் பெருங்காப்பிய இவக்கணக்கள் அமையப்பெற்றதா சிருத்திலின் காப்பியம் என்றும் பெயருக்கு முற்றம் ஏற்படுவதையோகும். தன்னிசில்லாத தலைவினையுடைய தாய், மலை கடல் காடு வளங்கர் பருவம் இருசுடர்ச் தேற்றம் என்ற இனையன் புனைக்குறைப்பதாய், நன்மனம் புணர்தல், பொன்முடி கவி ததல், கும்பொழில் நுகர்தல் புனல் விளைபாடல் தேமயிழுமதுக்களிசீர வரப்பெற்றங்களிலை முதலியவற்றையும் மர்த்திரம் தூது மேற்கொலவு போர் வென்ற முதலியவற்றையும் இளிதப்பம்புவதாய், உறுதிப் பொருள் சாங்கும் பயப்பதாய், சுவைம் பரவும். தேரன்றச்செய்து விளக்குவது செறுங்காப்பியம் எனப். இந்துநூலைக்கத்து ஆண்டையே ஒத்துவிட சப்ளைகள் அமைந்திருத்தல் கணக்கு. மற்று இந்துநூலைச் சொர்துதனை ஓர் காப்பியப்பாகக் கூற கடின்னள்கிறனபது,

தண்ணிக ருபர்ச்சி யில்லான் காப்பே
யத் தலைவனுக
முன்னவர் மொழிந்த கேள்வேர் தமக்
கெலா முகம் னன்றே
அன்னது தனதே யாரும் அன்
யலை பாண்டி வேந்தாய்
இந்தகார்க் கரசனுவான் இக்கவிக்
க்கறவு அவான்

எனக் கூறுவதனால் விளங்கும்,
இவ்வாறு புராணமும் காப்பியமுமா
கவுள்ள இந்தாவ கைவர்களுக்கு
ஒரு சமய நூலும் பத்தி நூலுமா
தெத் தீகழ்வை ஏற்று. இந்தாலாகிறீ
யர் சங்கச் செய்யுட்களிலும், சீவுக
சித்தரமணி முதலிய பெருங்காப்பு
யங்களிலும், பக்னிரூதி நிறுமுறைக
ளிலும், கைவ சித்தரங்கள் மெய்ஞ்
நூல்களிலும் அழுந்திய பயிற்சியும்
புலவமூடும் உடையரா; பெறுமிதமு
டைய இனிய உடையுடன் கவிதை
யயற்றுக் கிறன் இயலப்படுவே கைவ
பப் பெற்றார். இவர் பழைய தமிழ்
நூற்கருத்துக்கள் பலவற்றை இர
நுவில் ஆண்டான்டு எடுத்துக்கொடு
குத்தலை தீந்தகு யான் எழுதிய
உரையில் என்று சிற்றறிவிற்கு எட்ட
அயவாறு புலப்படுத்தியுள்ளன.
சித்ததுக்காட்டாகப் பிரவுறவன்
சில காண்க.

‘வையதன், நீர்முற்றி மதில்பொ
ரும் பகையல்லால் நேர்தார்
போர்முற் தென்றறிபாத புரிகூ
குழ் புன்னுவன்’
என்னும் மாதுகச்சயின் கநாத் து
‘அம்மதில், திரைக்கரங் தழுவி,
அகழுவோங்குநீர் வையப்பா லல்
லாது வேற்றுப்
பகைவர் சேனையாற் பொறப்படும்
பாலகோ வண்டும்

என இங்நாளின் மதிறச்சூரப் புண
ர்த்துஞ் செய்யுளில் அமைக்கப்
பீற்றுள்ளது.

"ஒருக்கழை பொருவன்போல் இனார்
சேர்ந்த மராஅமும்
பருதியஞ் செல்வன்போல் நனையும்
த்த செருந்தயும்
மீனேற்றுக் கொடியோன்போல்
மினிருக்குக் காஞ்சியும்

வண்ணபோல் நிறங்கினர்பு கஞ்சியீ
ஞாழுஞம்
ஆனேற்றுவ கொடியோன்டோல்
ஏதரிய விலவமும்,
என நும் பரகைக்கவியை உட்டகொ

“செங்கதிர் மேனியான் போ ஸவிழ்
ந்தன செழும்ப் லாசம்
மங்குலார் செல்வன்போல் மலர்ந்
தன காஞ்சி திங்கட்
புங்கவன் போல்ப்பூத் த பூஞ்சிளை
மாவும் செங்கத

அங்கதி ராமி யரன்போ லவர்ந்தன
விரிந்த காயா”
என் நும் இந்நாற் செய்யுள் இய
ற்றப்புறைக்க அம்.

